

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDAȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

„Pecuniae omnia parent“

Bătrânul bard Horatîu a zis, — într'alte multe,
Și vorbele aceste ce-s puse-aici în frunte,
Ce 'nseamnă-aceste vorbe? De vreți, uite, vă spun:
Ci-că „în lume toate monedei să supun“,
Iubire, patimi doruri, femei, bătrâni, bărbați
De bani în lumea asta ei vecinic sunt legați,
Sihăștrii, cari sfidează nimicnicia vieții,
Egumeni, cari se roagă în faptul dimineții,
Poeti cu lira 'n mână și dragostea pe buze,
Cari sunt răpiți în noori de dragile lor muze,
Sau filosofi, ce'n slove găesc a lumii cheie,
Cu toții ahtiază după acea scânteie
Ce e'n bordee crimă, orgie în palate,
Ce face'n lume totul și le desface, toate
După moneda calpă, de viață dătătoare
Căci viscol e ce'n ghiată și foc care dogoare,
Ea, care cu Satana frăție a legat
Cu poftele femeii timid se doarmă'n pat,
Să râdă'n gâlgăirea vieții măcinate,
De cruda amăgire, de falșa voluptate.

Moneda, bat-o sfântul, un „nervus rerum“ rar
Ce face om de lume din ori și ce sfârnar
Ce 'mbracă stârpitura cu titluri mari pompoase
Și pune murdăria în falduri de mătase,
Căpușa pripășită o sue'n faeton,
Pe imbecilul care în mersu-i monoton

Se 'mpiedecă în cale cu capul de prostie
Și nu știe măcară nici numele să-și scrie,
Ea-l pune la gazete, ca pe-un fruntaș vestit
Căci în joben își poartă „ilustrul” cap tâmpit
Și-uitându-se 'n oglindă, s'admiră chiar și el
Că bou în toată legea crescut-a din... vițel.

Pe-acei cari în viață nu au avut vr'o sfântă
Decât *sfânta Monedă*, să-i vezi acum cum cântă
Pe podobii de jale în metri măsurate
Menite se aducă belșug, măriri, palate,
Artiști, ce'n răscolirea delirului uman
Prin artă calculată ei strâng slăvitul *ban*
Iar lumea 'nduioșată s'agită vehement,
De-acești actori ce'n viață sunt șmecheri cu talent,
Căci măestrite lacrimi, plasate bine 'n scenă
Aduc averi la casă, scoțându-te din „jenă”.

Morala împărțită pe sume fabuloase
S'a 'mbolnăvit sărmana, căci nu îi prea rentase
Să ducă propaganda de-a lung și latul țării
Și tot mai mult acuma apar corbii pierzării
Cari se reped satanic, prinzând în ghiara lor
Tot tineretul nostru, chiar fete din popor.
Că-i tineret postbelic, cu mintea 'ntunecată,
Crescut în atmosfera de vicii încărcată,
Și-a importat acuma dela oraș la sate
Potop de glume proste, de vorbe desfrânate.

Politica în frunte tot *banul* o hrănește
Și banul este care în lume ispitește
Pe cel modest spre culmea trufiei păcătoase,
Ridică 'n zări albastre pe cel ce nu visase
Ca să marcheze cândva în timp mai mare pas
Decât cel dintre troacă sau sarbădul său glas,
Dar ce să-i faci, când râia se 'ntinde tot mai tare
Și broasca suflă, suflă, se umflă, crește mare,
Iși tremură vâscoasa prin sate, pe maidane
Se vâă în tot locul, chiar la cotidiene
Și își plasează 'n tihnă spanacu-i șugubeț
Mărindu-se pe sine, ca pe un om de preț.

Ce-a spus bardul Horățiu în versul său bizar
 Peste milenii încă e-un adevăr amar
 Ce se confirmă astăzi la ori și care pas
 Iar dacă 'n lume cumva ești omul de pripas
 Și de-ai cumva 'ndrășneală să lupți și să perziști
 la seama că 'ntre oameni tu nici nu mai ești
 Te-or interna degrabă în vreun balamuc,
 Te-or plânge fariseii ca pe un om năuc.
 Potăile la urmă benchetui-vor greu
 În numele moralei și a lui Dumnezeu,
 Rânji-va 'n umbra deasă Mefisto triumfând
 Și risipind moneda în lume rând pe rând
 Va pune în mișcare c'un gest făcut în spațiu
 Tot înțelesul vorbei din versul lui Horățiu.

Țepeluș.

Urzică Scandalografescu

Se zice și se spune, că fiecare acolo lucrează unde 'i-se asigură hrana sau vorba aia mălaiul cel de toate zilele. — Nu știu acum până unde se poate merge pe tema acesta și dacă se admite vre-o generalizare, iar dacă se admite, să ne fie de bine. — Ca să sprijinim și noi zicala românului trebuie să invocăm câteva argumente. — Calicul care se lovește de caliciți trăiește pe urma caliciților și a calicilor, mănâncă răbdări prăjite în rând cu Râpa și cu Onea, bea prinosul societății pe acții desființate V. A. C. A. și șlămpănică visată de Roncea

Bulibașa, se infruptă cu admirarea tocurilor înalte și a buzelor spoite.

Vipera dela Lugoș și-a mâncat venitul propriu până-când a murit de tot.

Floreta dela Brașov a mâncat flori de ghiță, iar când s'a topit ghița s'a topit și ea.

Vulturul dela Oradea și-a mâncat cuibul, iar acum clocește pe... spini de roze.

Gura Satului dela Timișoara încă n'a lăpădat perii de drac, deci nu mănâncă, ci se alăptează dela Voința Bănatului.

Pupăza dela Maramurăș se linge reciproc cu Patria dela Cluj,

adecă pupăza zice că numai dincoace de Carpați e dulce Patria, pe când Patria spune, că numai pupăza miroase frumos ca revistă umoristică și e singură că atare lucru, pe care îl desminte categoric orice român, care știe, că pupăza e inseparabilă de colac, iar Pupăza și Colac sunt duhovnicii favoriți ai Caliculul deja din vremurile preistorice.

Tot spunea lumea, că Patria e unită, adecă miroase a... Blaj, dar n'am crezut, până-când nu m'am convins, însă acum când se vede și cu ochii închiși regionalismul, acum, când s'a apucat să preamărească pe Pupăza pentru că e celibe și pe colac l'a abandonat pentru că e ortodox, mă preocupă ideea lugubră să mă fac și eu barem un puiu de Pupăză, doar voiu intra în grațiile soaței celibe, respective voiu ajunge favoritul Patriei Unite.

...Se spune, că notarășul Benczu visând un urs s'a trezit țepăn, nu din cauza, că l'ar fi înțepenit ursul pe care l'a împușcat în smeuriște cu o pușcă de soc cu două capete, ci pentru că n'a mai făcut nici-un contract pe seama lui Bloch, iar cheile casei sunt la Sfântul Petru feminin. — Odată tot ca în vis a strigat în oală și a venit lupul acasă la el înghețat, împușcat, iar un biet finanț abătut pe-acolo, văzând minune de joavină era cât p'aci să sglemenească. Cât privește vulturul pe care era să-l prindă

din salcă, mai bine nu mai amin-tesc nimica despre el, că ar râde chiar și cei cari nu știu ceti.

...Se zice, că dascălul, adecă popa, ba notarul Bârsan a devenit maistăr, adecă angajază secretari de notar pe învățătură și după câțva timp îi dă învățați gata, tocmai cum angajază grofiu câte-un inas, care n'ar strica dacă ar eși după anii de ucenicie grofi gata, adecă maistări cu diplomă. — Tot acest domn are legături barosane cu toți barosanii, că doar' de-aceia a fost scriitor la Minister. A practizat dumnealui dascălia apoi notăreșia respective preoția și iarăși notăreșia, dar nu știu cum să numesc legătura ce a avut mai înainte? Să-i zic concubinaj, aș minți poate, căci domnii, cari au văzut pe Belașcu cu Măria lui l'ar fi văzut și pe Bârsan, Măria Sa.

...Se zice, că Florin Manta s'a căsătorit. Să-i fie de bine intru mulți ani.

...Se spune, că din rău nu vei

face bine, dar nici din Reou nu vei face burlac însurat.

Decând cu scăderea tarifului pe căile ferate, nu s'au mai urcat la ceruri sufletele atâtor călători, cum s'au urcat când era vorba de urcarea tarifului. De-aci înainte și în privința aceasta se va aplica un regulament anume întocmit, conform căruia călătorii neasigurați vor căuta gările prin prăpăstii, iar sufletele lor vor fi sortate, parte pentru ceruri, parte pentru adâncurile gheenei, căci doar adâncurile contribuiesc mai mult la adăpostirea trenurilor deraiate.

De când partidele național și țărănesc s'au unit sub un singur păstor, Lupu și-a ales mieii săi pe cari vrea să-i păstorească singur. Atât dintre mieii Lupu-lui, cât și dintre berbecii rămași, unii au luat-o razna și s'au oprit în staulul lui Averescu sau în al lui Brătianu, poate din motiv, că pășunea veche nu prea mirosea a ...guvernare.

pt. conf. Ch. Alicografescu
naționalist român și corist la bas

prietarul găsește ca e de lipsa.

Art 10 și cei din urma. Cui nu-i place sa și-o facă cu rantaș.

Șlus — punctum — am terminat.

Știri telegrafice

Agencia: Tepeluș

Aduse în cârcă de „Calicul”.

Făgăraș. Decând au venit vânătorii în localitate, fetele bătrâne ale Făgărașului, vestitele cultivatoare de ceapă, s'au dedulcit la baluri, așa că într'o consfătuire au hotărât să ceară dela stăpânire aducerea în Făgăraș și alor două regimente de cavalerie. S'au învățat săracele cu ciupitu și apoi „ducă-i bal, bal să fie”.

Berivoi. Cu toate, că satul a fost bătut de peatră, fabricile de postav moștenite dela vechii gușăți, lucrează mereu, mai cu seamă decând s'a deschis târgul dela Vlădeni.

Făgăraș. Făgărășenii — foaie de ceapă — în urma contractului încheiat cu Vilson, au trimis toată ceapa în America, așa că vânătorii, deși aduși în țara cepei, trebuie să-i ducă dorul, sau să o cumpere din altă parte.

Ileni. Viitorul ministru de finanțe va fi din această comună, pentrucă e singura din țară, care a aplicat mai bine principiul „economiiilor”. Oamenii umblă iarna cu un picior încălțat și cu celalalt desculț, a doua zi le schimbă, ca astfel să facă economii la încălțăminte. Când aveau numai o crăjmă în sat era așa, dar decând au mai multe, nu se mai încălță la nici un picior.

Dridrif. Păstorii celor două biserici azi-măine pleacă cu traista în băț pe țară, din cauză, că parochiile lor după puține pertractări au fuzionat cu mucării.

Săsciori - Săvăstreni. De când s'a înțepenit cocostărcul între cele două sate, dușmănia între oamenii lor e mai mare ca cea între Chinezi și Americani. O delegație va pleca la Liga Națiunilor, ca să se stabilească definitiv, cine trebuia și cine nu trebuia să se ducă cu mămăliga caldă la locul accidentului cocostărcului, ca să se ospăteze din friptura gata.

Legea chiriiilor

Fiindcă legea depusă în parlament nu e destul de dreaptă și fiindcă domnul ministru stă cu chirie în București vrea cât de curând libera transacție, noi Calicul, neam de boer sărăcit, prin deputatul nostru ales, validat și nevalidat, ne luăm nasul la purtare prin așternerea unui proiect de lege, mai bun ca al tuturor miniștrilor din lume:

Art. 1. Cine n'are casă să stea în stradă, pe drum, în câmp sau în pădure.

Art. 2. Acei cari totuși vor sta din mila proprietarilor prin pivnițe sau magazii, vor plăti de 20 ori chiria, care le-o cere stăpânul.

Art. 3. Cine nu poate plăti chirie n'are drept la locuința.

Art. 4. Proprietarii au drept să evacueze pe orișicine.

Art. 5. Nu vor putea fi evacuați: sărăcia din casa românului, purecii din casele domnești și ploșnițele din haremurile jidovești.

Art. 6. Din țară nu vor putea fi evacuați spionii, trădătorii, comuniștii și toți ceice să hrănesc pe spinarea țării, ca ne punem rău cu străinătatea.

Art. 7. Se vor putea rechiziționa locuințe pentru cei cu neamuri la Ierusalim.

Art. 8. Cine n'are casă, să-și facă; Cine nu-și poate face, să stea; Cine nu poate sta, să joace.

Art. 9. Chiria se plătește, când ți-se cere, chiar și de două ori pe lună, dacă pro-

Sus Marcule

Dina dina dina da
Dabule politica
Sus Marcule desmățat
Dacă-ți place deputat.

Eși afară mai furtate
S'o luăm la colindate
Pe la fete nespălate
La mame nemăritate
Și la domnii de pe sate
Cari umblă cu ghetete sparte.

Sus și joacă proastele
Să nu-ți număr coastele
Numa 'n cet, frumos și bine
Cum mi te joc eu pe tine.
Și te-arunca binisor
Pân' la Bârsan din Rușior
Și-l întreaba frumușel
Bine-i notar în Sacel?
Mai știe vre-o calicie
Mai trăește cu Marie
Mai place-i notărășia
Ori apucă iar popia?

Spune-i să se uite 'n jur
Să se vadă că e sur

Și să nu-și mai bata pieptul
Că-i viteazul și deșteptul
C'odat 'i-or eși cu gol
Și-l vor juca 'ntr'un picior
Căci prea e clevețitor.

D'apoi biet popa Aron
Nu și a mai găsit vre-un
domn
Joacă-l bine fără frică
Și-l găsește-un ginerică.

Sări apoi Marcuț frumos
La Belașcu cel sfătos
Prin Armeni sau Alămor
Și mi-l joacă 'n c...apul gol
Căci Marie 'i face laște
Ba chiar tăeței cu lapte
Numai nu face destui
Dar sunt buni ai dracului-

În Topârcea lui Isac
Să-i mai cauți un ortac
Apoi dute barosan
În Margina la Oprean
Fă-l mai țanțoș mai abraș

Și-l insoară mintenaș
Da-i o față cu iorsag
Cai calic de primul rang.

În Faget la Matyi stai
Și bea un ștampal de ceai
Să nu capeți guturai
Căci domnii cei ocrotește
Cu papricaș și cu pește
S'au gripat cu toții eri
Și strănută din puteri.

Neica Nicu bata-l corbii
Nu mai e prieten cu orbii
Nu le mai dă nici parale
Nici pământ în mici hectare
Căci nici dânsul nu mai are
Joacă-l bine pipărat
Că doară s'a însurat.

Doamnei Luli dăi un domn
Lui Gherguța un bidon
Lui Crișan o comisie
Lui Ungurean o tistie
Lui Vuciuc o prăvălie
Lui Găl da-i o galileie
Și o ladă fără cheie.
Lui Gârda să-i dai procese
Lui Hadan, vre-o trei mirese
Să-i cânte pân' la Crăciun
Târzie toamnă-i acum.

Apoi joacă-l fără milă
Pe notarășul Drăgila
Și-i spune niște povești
De lunca dela Sintești.
Pe Hornok să l razi un pic
Căci nu seamăn'a calic
Că seamănă cu poetul
Și când face pe șiretul
C'are-o barbă ca un clonț
Și mustața chiar ca Honț.

Lui Feneș să-i dai vânat
Lui Popescu un zănat
Apoi sări pân' la Dubești
Să-ți spuna Hodi povești
Despre drumuri vicinale
Despre porci cu coama mare.

În Zabalț lui Beszterczei
L a mâncat scroafa porceii
Fă-te ca-l injuri de sfinți
Doar s'o face iar Bistriț.
În Bata să dai târcoale
La toate gurile goale

Sa le-astupi cu mil de boale,
Lui Feher să-i dai un post
Lui Baianțu să-i faci rost
De vre-un cumpărător prost
Lui Weisz dă-i moară cu site
Iar lui Chimu să-i dai minte.

Pe Benczu fă-l vânător
Dă-i o pușcă și-n topor
Sa-ți arete-apoi minuni
Ca 'mpușcă lupii din pruni
Și urșii de după șură
Mistreții din saramura
C'un glonț pușcă șapte rațe
Prinde vulturul în brațe
Și altele știe face
Numai doamna nu-i dă pace.

În Birchiș lui Petrovici
Dă-i o doză de furnici
Sa-l însoare negreșit
Ca prea mult s'a calicit
Lui Pop dă-i ce i-ai mai dat
Lui Petruțon dă-i un stat
Să se facă deputat
Ca Benczu doar' l'a votat.

Lui Mitru dă-i un măgar
Lui Giura spor de salar
Lui Folenta călamar
Lui Triponescu amnar
Ori un pui de armăsar
Caci de când a dat pe Tița
A rămas numai cu Măța
Și-ii cu draci, că stă pe loc
Nu-și cumpără și motoc
Dar cumpără doi capai
Cari vânează singurei.

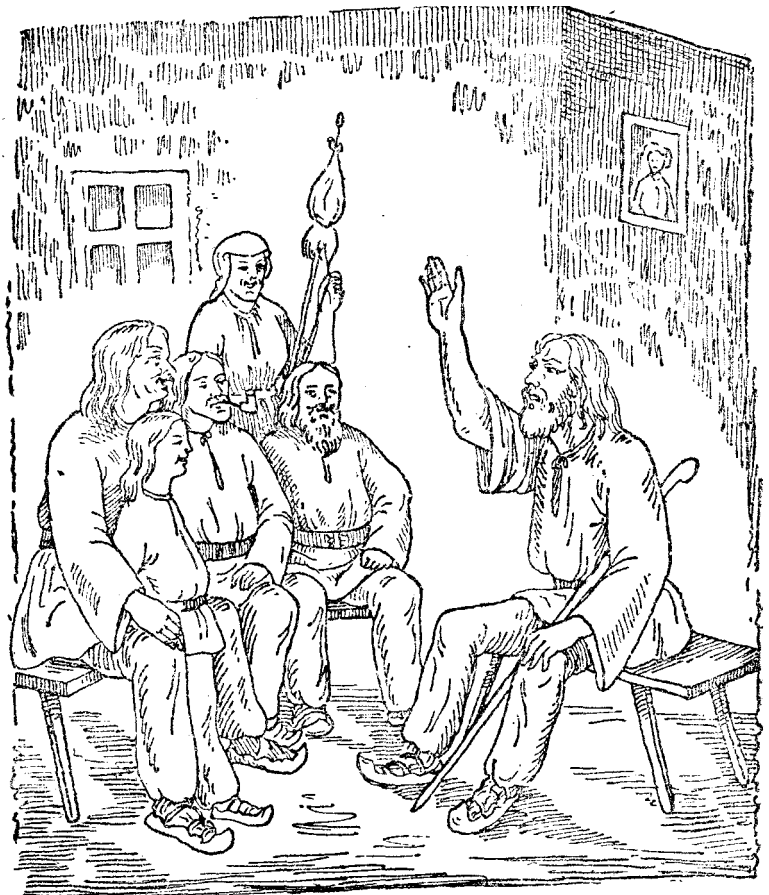
Chimu.

Pompierii dela sate

Un țaran se duce la o bancă de asigurări, să-și asigure casa contra focului. După ce un funcționar îi spune condițiile, omul le primește. Ca ultimă întrebare însă mai este întrebat;

— «Dar aveți în sat ceva rândueli pentru stângerea focului?»

— «Este, este, în anul trecut a dat Dumnezeu drăguț ploale destulă», — zise țarantul scarpinându-se în ceafă.

Stan Pățitul.

Venise la Mitropolitul Șaguna o ceată de nemulțumiți din comuna Fofârleaza de jos, cu mare plânsoare contra preotului.

— «Va să zică fiii mei nu sunteți deloc mulțumiți cu preotul vostru».

— «Nu înalt Prea Sfințite» — strigă în gura mare ceata întreagă.

— «Și din ce pricină?» întreabă Mitropolitul.

— «Nu știe popa noastră far' o singură predică».

— «Numai una?»

— «Numai una pe care o spune și la Crăciun, și la Paști, și la Rusalii».

— „Tot numai una v'o spus-o?»

— „Tot una, pe care ni-a spus-o poate și de o sută de ori».

Atunci Șaguna se întoarce către unul din ceată:

— „Apoi spune-mi-o și mie fiul meu, dacă a-i auzit-o de atâtea ori, că trebuie să o ști și vreau să știu și eu ce vă tot spune preotul?»

Cel agrăit rămâne încrămențit și nu putu spune nici o boabă din predică.

— „Ei vedeți proștilor, voi nici măcar o predică nu puteți ținea minte, apoi ce vă mai trebuie alt popă, care v'ar spune mai multe.

Bun e ala pentru voi.»

Aviz

Rugăm cu insistență pe toți abonații noștri să trimită suma de 100 Lei, costul abonamentului, spre a nu fi siliți să luăm alte măsuri. Abonamentul este destul de ieftin și cred că nu poate fi nimenea care să se bucure la truda noastră.

Cocoana Gurădulce.

Câț, că tu nu cunoști principiile pedagogiei moderne. Mioriăești la lună, pândești cozile de șoarece și visezi mângăeri de coțoi călugărit.

Mițuluc! Pedagogia este arta de a crește copiii, pe cari nu i-ai făcut tu. Când mîntea ta nu se ridică până la a copilului care își crește păpușa făcută de el, faci bărbierie pedagogică pe obrazul copiilor altora.

Piisu pisuluc ... Bărbieria e ceva inerent pedagogiei. Ca să fii bun pedagog trebuie să ai barbă și musteți. Mustețile cu deosebire sunt un atribut pedagogic indispensabil. Și-apoi chiar în ce privește sexul cu roche scurtă și mîntea lungă de ajunge până'n dosul casei, doctorul Ureche a spus de mult că „amatorul de mustețe trăește”.

Câț, că tu nu știi ce va să zică meritul, prin care te impui în viața noastră. Mai ales, când te protegesc sfinții dela Ierusalim, știi ei bine ce fac. Bătrânii aveau o anecdotă cu Mihail Cogańniceanu care dintr'o daraveră de felul acesta s'a ales cu prietenia unui adept al lui Aesculap. Intreabă-l pe tata Lucaci, să ți-o povestească.

Câț, că locul tău nu-i aici. La Universitatea din Poplaca șobolanii au ros tablele negre pe care marele pedagog Harababură își etala lunar ultimele rezultate ale științei lui Peștaloi. „Șoareciii dela arhivă au ros pana lui activă” scrie Sion despre Alexandrescu. Șoareciii dela mondiala facultate au ros tablele negre. A-furisiți șobolani. Goniți dela caș-cavalul guvernării, s'au apucat să roade tablele. Te trezești că vor roade și urechile pedagogilor, încât guvernul ce va veni să n'aibă de ce să-i mai apuce, ca să-i trimită în gropile lui Ouatu.

Câț, că tu nu știi că spre a câștiga merite față de progres trebuie să folosești mijloace antidiluviane. Pe vremuri copiilor cari nu știeau lecția li se atârna de gât un măgar, pe care trebuia să-l poarte câte-va zile. Azi, măgarul la conducerea și-i personalitate cu răspundere. Dacă-l poștești la un ceai spune că l-ai bruscat.

Mițuluc. Sugestia știi tu ce este? Când te temi să nu ți se zică gușat și te trezești c'o gușe cât o ploscă sub fălci. Toate lelițele din maierul Sibiului au jurat că între pedagogii noștri s'ar fi născut un conflict din cauză

c'ar fi intervenit o „Vacă”. În conflictul din chestie au intervenit chivuțe, lelițe, bulendre. Chiar și slujnici. Dar vaci nu. Se vede că este vorba de autosugestie. Fie-care eroină a lui „spoi tîngiri” și-a spus numele ca cucu primăvara. Cucu!

Cântă, Mițuluc: Cucule, scurtează-ți penele ca lelița rochile, vâpșește-ți aripile ca chivuța buzele, că vine primăvara și-i avea unde oua. De-ar fi cucu de-un voinic, mi l-aș prinde ibovnic, dar cucu-i o păsărea, nu vrea mîtră ca a mea, năclăită de boia, că el vrea o turturea, să întrebă câți ani să-i dea. De nu-mi șezi acum colea, eu pun mîna pe nuia...

Câț, Câț!...

Odă

O ploaie sfântă ploaie
Adesea mult dorită
De câte ori se spune
Ca ai fost aurita.

Dar câte-odat' se 'ntâmplă
Sa sări din haiu-afară
Și ploii și viii într'una
Fără vre-o osteneală.

Acum, de-un timp încoace
Ți-al cam făcut cusurul
De s'a luat de gânduri
Și Naie Trubadurul.

De când îți lași aldașul
Să vină peste noi,
Plouați sunt toți calicii
Ca puii de broscoi.

Am.-plouatu.

Nașul adevărat

- N'am naș la copil.
- Ia pe crâjmarul din crâjma mare.
- E neamnt și ...
- Nu face nimic, el știe boteza mai bine vinul dintre toți, așa că știe cum să-ți boteze și copilul.

Râpa și Onea

Râpa: S'o suit scroafa'n copac, ce să-i fac, ce să-i fac, s'o lovesc cu lemnu'n cap și să cânt ori să mai tac? Foaie verde trei grânate o căzut ciurma pe sate toată lumea zace'n boală, în gripă d'ai spanioală. Gripa-i bună câteodată, când fi punga prea umflată, când ai vreme s'o gripești între plapome domnești nu prin corțuri țigănești. D'aolică capră șută, o înțrăt gripa'n valută și-o 'n-vârtește și-o sucește să vorbească țigănește, dar valuta nu voește, ci mereu se lecuește. Astăzi bea sare amară, mâine criză financiară azi e'n pat, mâine sub pat, ca un copil răsfățat, azi e grasă, mâine slabă, azi fetiță mâine babă. Așa cântă huhurezul, ba chiar Nae Tr-Ubadurul, că cochetei dă valută șobolanii-i trag azi chiulul, dar vorba vorbă să fie, chiar și'n biata țigănie. Liverescu nu se lasă, Vintilic'ar vrea tistie dă milistru dă filanț, dar se vede lângă șanț și visează dă cârnaț. Foaie verde trei parale, șapte oale cu sarmale, căptușite cu făsoiu pentru ghinăral Moșoiu, care-oprește trenu'n gări să-l scape de deraieri, adecă nu tocma'asa, îl oprea când îl putea. Zice lumea că se face leul cel din timp de pace, vorbe seci vorbe de clacă, căci cum dracu să se facă, dac'o pornit după dacă. Cântă „Pupăza“'n hărac, cu un rac

ești tot sărac, poți avea laudători dacă nu ai cetitori, făr' pe la Cluj une-ori, cititorii fug de mine spunând că nu miroș bine, dar „Patria“ ciitoare, mă face priveghitoare, c'a mai spus încă odată, că pupăza-i parfumată, bat'o Dumnezeu s'o bată. Fie voia Domnului și'n mijlocul cortului ardă para focului chepeneagul domnului, căci se suce și se'toarce ba s'apucă chiar să joace și de vede că nu-l placi te ocărește de draci și te'ntreabă, spune'mi vere, când ajungem la putere știi la oala cea cu miere, unde uii de-ori-ce durere.

Onea: D'aolică șapte draci Râpa o măncaț brotaci, că tot latră și vorbește românește, țigănește, dă milistrii dă valută, dă scroafă, dă capră șută, și dă pupăza limbută, dar până se ră-țoiește nu știu de ce nu vorbește dă ciocan ba chiar dă clește dă baros dă cartabos, dă Ion hăl mincinos ori dă Platoș hăl sfătos, dă Bărsan hăl barosan, dă țiganul Voișan, dă lovei dă paralei dă dănciugii prichindei șapte draci să șadă 'n ei. D'apoi dîtai mitocanu, astăzi Râpa barosanu, care-i prieten cu Brătianu, și cu protopop Dăianu, se 'nvârtește mojicește și vorbește românește dar când vede că nu-i merge se lapadă chiar de lege și zice că-i mitocan, ba armean ba chiar

țigan, nu mai are nici un neam nici pă Cuza, nici pă Duca, nici barem pă Vaitoian nici pă Ici de Popovici nici chiar pă Filipovici, care încassează zlotu și-ți dă gata pașaportu. Prichindel cu șapte fețe fata popii-i cu mustețe iar feciorul popii nost' fi ca doi măgari dă prost, coscogeamite beleaua, azi nu mai latră cățeaua astăzi se topește neaua, azi nu mai cântă măgarul, nu mai merg domni cu carul, făr' numai cu tomobilul, ba chiar cu euroleaul. Cântă cucu'n vârf dă soc, cântă Râpa plin dă foc, că-i mai bine dipontat decât țigan desmățat, dar tistia nu-i prea lungă dacă nu-s lovei la pungă și când cazi dela tistie ești de răs în țigănie, cum o fost și Bulibașa, când era la liveron, când ca un țigan dă viță o vrut să se facă domn și pă urmă după toate, după-ce și-o petrecut cu țigani și cu muzică, astăzi tace, parcă-l mut. D'aolică mo Rupică, șapte draci la tine 'n chică, nici lovei nici politică ia mai lasă poizia și spune pă românește, cum se chiamă măgarușul după-ce îmbătrânește?

Râpa: Oneo' Oneo, stai să-ți spui, când sunt țiganii sătui.

Onea: Când mănca ciolan dă puț, chisăliță de gutui.

Râpa: Acum să-ți mai spun poveste, pentruc se'ndrăgostește Patria cu Pupăza.

Onea: C'o 'ntrecut'o pup puterea? Și-o zis pupi-pupi-pupi zău da.

Râpa: Aoleo baros și clește, dabule doamne păzește, țiganu dacă vorbește, zi de zi, se cumițește, mă gândesc la bietul dada fie iertat c'o murit, c'atât s'o certat cu mama, până-când s'o cumițit, mă gândesc Oneo la tine, că erai țigan plouat și azi vorbești ca barosanu cum nu știe tot țiganu, ești cu minte măi fârtate și-un măgar pe lângă tine e un prost și jumătate, ai călcat doar' mări și țări și-ai fi bun de pertractări.

p. conf. Chimu.

Iarnă grea.

— Bine c'a trecut iarna, că am avut o iarnă grea.

— Da de unde, n'a fost tocmai.

— Pentru mine a fost, că n'am avut lemne și toată iarna m'am încălzit la alții.